

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMAS

NUTARIMAS DĖL VALSTYBINĖS ŠVIETIMO 2013–2022 METŲ STRATEGIJOS PATVIRTINIMO

2013 m. gruodžio 23 d. Nr. XII-745
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 54 straipsnio 2 dalimi, n u t a r i a:

1 straipsnis.

Patvirtinti Valstybinę švietimo 2013–2022 metų strategiją (pridedama).

2 straipsnis.

Pasiūlyti Lietuvos Respublikos Vyriausybei rengiant Lietuvos Respublikos atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo projektus atsižvelgti į Valstybinės švietimo 2013–2022 metų strategijos nuostatas.

SEIMO PIRMININKĖ

LORETA GRAUŽINIENĖ

VALSTYBINĖ ŠVIETIMO 2013–2022 METŲ STRATEGIJA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Valstybinė švietimo 2013–2022 metų strategija (toliau – Strategija) parengta siekiant sutelkti švietimo bendruomenės pastangas esminiems švietimo pokyčiams, kurie būtini atsižvelgiant į visuomenės lūkesčius, Valstybės pažangos strategijos „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“, patvirtintos Lietuvos Respublikos Seimo 2012 m. gegužės 15 d. nutarimu Nr. XI-2015 (Žin., 2012, Nr. [61-3050](#)), nuostatas, pasaulines švietimo filosofijos, politikos ir praktikos tendencijas, naujausius Lietuvos ir Europos Sąjungos švietimo būklės duomenis, ir tam kryptingai skirti finansinius, materialinius ir intelektualinius išteklius.

2. Strategija rengta vadovaujantis Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo (Žin., 1991, Nr. [23-593](#); 2011, Nr. [38-1804](#)) 54 straipsnio 2 dalimi ir atsižvelgiant į Strateginio planavimo metodiką, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 6 d. nutarimu Nr. 827 (Žin., 2002, Nr. [57-2312](#); 2010, Nr. [102-5279](#)).

3. Strategija tęsia švietimo reformos pradininkės habil. dr. Meilės Lukšienės iškeltas idėjas, Lietuvos švietimo koncepcijoje (patvirtintoje 1992 m. spalio 22 d. Lietuvos švietimo tarybos, 1992 m. spalio 23 d. Lietuvos Respublikos kultūros ir švietimo ministerijos kolegijos ir 1992 m. lapkričio 26 d. kultūros ir švietimo ministro <http://old.smm.lt/strategija/docs/srp/koncepcija/koncepcija1.htm>) pradėtą Lietuvos švietimo raidos strateginį planavimą.

4. Strategiją rengiant paisyta Valstybinės švietimo 2003–2012 metų strategijos įgyvendinimo pusiaukelės („Valstybinės švietimo strategijos įgyvendinimas 2003–2007“, Vilnius, ŠAC, 2007. http://www.smm.lt/uploads/documents/Veikla_strategija/2003_2012_metu_Valstybin_%20svietimo_strategija/Svietimo_strategija.pdf) ir viso strateginio laikotarpio nuostatų įgyvendinimo analizės ir įvertinimo („Valstybinės švietimo strategijos įgyvendinimas 2003–2012“, Vilnius, ŠAC, 2012.

http://www.smm.lt/uploads/documents/Veikla_strategija/2003_2012_metu_Valstybin_%20Osvietimo_strategija/1562_Svietimo_strategija%202012.pdf).

5. Rengiant Strategiją remtasi:

5.1. per viešąsias konsultacijas (organizuotas nuo 2010 m.) su įvairiomis visuomenės ir profesinėmis grupėmis, įskaitant edukologijos ir kitų mokslo kryptių atstovus, išsakytais lūkesčiais ir įžvalgomis;

5.2. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos (toliau – Švietimo ir mokslo ministerija) paskelbtam Švietimo raidos scenarijų konkursui pateiktais, ekspertų nuomone, geriausiais scenarijais;

5.3. Lietuvos švietimo būklę atskleidžiančių duomenų analize;

5.4. Valstybės pažangos strategijoje „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“ keliamais uždaviniais švietimui;

5.5. Lietuvos Respublikos švietimo įstatymu;

5.6. Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymu (Žin., 2009, Nr. [54-2140](#));

5.7. Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymu (Žin., 1997, Nr. [98-2478](#); 2007, Nr. [43-1627](#));

5.8. Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatymu (Žin., 2003, Nr. [119-5406](#));

5.9. Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymu (Žin., 2003, Nr. [114-5115](#); 2008, Nr. [76-2998](#));

5.10. Jungtinių Tautų Neįgaliųjų teisių konvencija, ratifikuota Lietuvos Respublikos įstatymu „Dėl Jungtinių Tautų Neįgaliųjų teisių konvencijos ir jos Fakultatyvaus protokolo ratifikavimo“ (Žin., 2010, Nr. [67-3350](#)).

6. Strategija parengta atsižvelgiant į Europos Komisijos 2010 m. kovo 3 d. komunikatą „Europa 2020. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:LT:PDF>), kitus Europos Sąjungos teisės aktus, susijusius su švietimu.

7. Strategija remiasi Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme, Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme ir Valstybės pažangos strategijoje „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“ įtvirtintais vertybiniais principais:

7.1. humaniškumo, demokratiškumo ir lygių galimybių, pilietiškumo, laisvės realizavimo ir etikos, tolerancijos ir dialogiškumo;

7.2. tautinės tapatybės, istorijos pažinimu grįsto tradicijos tęstinumo ir atvirumo kultūrų įvairovei;

7.3. bendradarbiavimo, bendro darbo ir įvairių visuomenės grupių nuomonių nuolatinio keitimosi ir indėlio į bendrus tikslus;

7.4. kūrybiškumo, išradingumo, saviraiškos, savo ir visuomenės sėkmės kūrimo generuojant idėjas ir jas įgyvendinant, kontekstualaus atvirumo naujovėms ir geriausiai pasaulio praktikai;

7.5. atsakingumo už savo veiksmus, aktyvaus rūpinimosi savimi, aplinka, bendruomene, valstybe, veiksmingo veikimo siekiant tikslų.

8. Švietimo misija – suteikti kiekvienam su Lietuva save susiejusiam asmeniui savarankiško ir aktyvaus gyvenimo pagrindus, padėti nuolat tobulinti savo gebėjimus tapti visaverčiu demokratinės visuomenės nariu, aktyviai dalyvaujančiu socialiniame, ekonominiame ir kultūriniame gyvenime.

9. Švietimas savo paskirtį geriausiai atlieka tada, kai jo raida lenkia bendrąją visuomenės raidą – daro progresyvią įtaką mąstymo ir veikimo kultūrai. Esminis sėkmės veiksnys – švietimo institucijų ir visuomenės narių dinamiška sąveika kuriant sumanią visuomenę. Tik taip švietimas gali prisidėti prie Lietuvos tikslo tapti modernia, veržlia, atvira pasauliui, puoselėjančia savo tautinę tapatybę valstybe.

II. STRATEGIJOS TIKSLAI IR ŠVIETIMO KAITOS KRYPTYS (UŽDAVINIAI)

10. Pagrindinis strateginis tikslas – paversti Lietuvos švietimą tvariu pagrindu valstybės gerovės kėlimui, ugdyti veržliam ir savarankiškam žmogui, atsakingai ir solidariai kuriančiam savo, Lietuvos ir pasaulio ateitį.

11. Lietuvos švietimo vizija – kiekvienas vaikas, jaunas ir suaugęs žmogus Lietuvoje siekia ir nesunkiai randa, kur mokytis, šalies švietimo sistemą sudaro valstybinės, savivaldybių ir nevalstybinės nuolat tobulėjančios, tarpusavyje ir su partneriais bendradarbiaujančios švietimo įstaigos, kurių darbuotojai turi autoritetą visuomenėje ir palaiko nuolatinę diskusiją dėl šalies švietimo plėtotės, Lietuvos valstybės ir jos žmonių sėkmės ir kultūros bei ūkio plėtros, atsižvelgiant į miesto ir kaimo darnią raidą.

12. Pagrindinio strateginio tikslo kontekstas:

12.1. Pagrindinius valstybės poreikius įvardija Valstybės pažangos strategija „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“, iškėlusį sumanios Lietuvos viziją. Visuomenė turi tapti veikli, solidari, nuolat besimokanti. Kiekvienas asmuo – atviras kaitai, kūrybingas ir atsakingas. Tik taip Lietuvos Respublika galėtų atsirasti tarp

10 pažangiausių Europos Sąjungos valstybių narių, o kiekvienas asmuo taptų savarankiškai kuriančiu savo sėkmę sąmoningu piliečiu, įsiliejančiu į tokių pat asmenų nacionalinę ir pasaulinę bendruomenę, pažangią ekonomiką ir savitą nacionalinę kultūrą. Todėl švietimo politika ir numatomos švietimo kaitos kryptys turi sutelkti švietimo bendruomenę ir visus Lietuvos žmones (solidarumas) nuolat kryptingai lavintis (mokymasis) siekiant asmeninės ir šalies sėkmės (veiklumas), užtikrinant lygias galimybes.

12.2. Lietuva yra nemažai pasiekusi švietimo prieinamumo srityje. Esame pirmi (nuo 2010 metų) Europos Sąjungoje pagal darbingo amžiaus (25–64 metų) asmenų, turinčių bent vidurinį išsilavinimą, dešimtuke – pagal jaunimo (30–34 metų) aukštojo išsilavinimo lygį (<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/>; <http://www.svis.smm.lt>; <http://www.stat.gov.lt>). Tačiau nuo 2009 metų aukštojo mokslo prieinamumas sumažėjo (pabrango studijų mokestis), tai ilgainiui gali atsiliepti ir bendriesiems išsilavinimo lygio rodikliams. Atsiliekame pagal įtraukties į ikimokyklinį, priešmokyklinį ugdymą, suaugusiųjų mokymosi visą gyvenimą lygį (<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/>; <http://www.svis.smm.lt>; <http://www.stat.gov.lt>), turime socialinės atskirties rizikos grupių, ypač jaunimo, kurioms neužtikrinamos lygios galimybės dalyvauti visuomenės gyvenime, jie sunkiai integruojasi į darbo rinką. Stokojame dėmesio gabiesiems, pagal mokinių aukščiausių lygmenų pasiekimus atsiliekame nuo pirmaujančių šalių (<http://www.oecd.org/pisa/>; <http://www.iea.nl>). Yra nemaži miesto ir kaimo švietimo prieinamumo ir kokybės skirtumai (<http://www.svis.smm.lt>; <http://www.smm.lt/web/lt/teisesaktai/tyrimai-ir-analizes/svietimo-bukles-apzvalgos>; <http://www.nmva.smm.lt/nmva/leidiniai/nmva-leidiniai>; <http://www.nec.lt>). Būtina plėtoti švietimo sistemos alternatyvas, kurios būtų prieinamos, patrauklios ir vertingos dabar menkai į mokymąsi įtrauktoms visuomenės grupėms – ikimokyklinio amžiaus vaikams, socialinės rizikos grupės jaunimui, suaugusiesiems, taip pat kaimo gyventojams. Turime sukurti įvairesnes paskatas ir sąlygas mokytis bet kurio amžiaus asmeniui, nepriklausomai nuo gyvenamosios vietos, net ir atokesnėse kaimo vietovėse, ugdyti kiekvieno gebėjimą atpažinti save veiklos pasaulyje ir sudaryti sąlygas formalizuoti turimas žinias bei kompetencijas, neatsižvelgiant į tai, ar jos įgytos savarankiškai mokantis, ar veikiant praktiškai, formaliuoju ar neformaliuoju būdu.

12.3. Lietuvos bendrojo ugdymo, profesinio mokymo, aukštosios, neformaliojo švietimo mokyklos nepakankamai išnaudoja turimą potencialą, siekdamos geresnės kokybės ir sąveikos su žmogaus ir visuomenės poreikiais. Pastaraisiais metais daug

nuveikta į bendrojo ugdymo mokyklas diegiant įsivertinimo, strateginio planavimo, socialinės partnerystės ir tinklaveikos elementus, tačiau tokia praktika vis dar netapo tradicine, savaimine mokyklų kultūra, dažniau apsiribojama teisės aktų ar laikinų projektų vykdymu. Pasaulinių reitingų viršūnėse neturime įsitvirtinusių Lietuvos aukštųjų mokyklų, kurios, rengdamos specialistus, visiškai pateisintų visuomenės lūkesčius. Aukštosios mokyklos tik mokosi derinti autonomiją su atskaitomybe visuomenei ir atsakomybe už veiklą, menkai į įvairių rūšių veiklą įtraukia socialinius partnerius, mažai naudoja šiuolaikines institucinio, drauge ir studijų kokybės valdymo praktikas. Prastai vykdomas būsimųjų specialistų poreikio planavimas ir racionalus studijų bei mokymo vietų pasiskirstymas tarp universitetų, kolegijų ir profesinių mokyklų. Toliau turi būti skatinamas balansas tarp universitetinio, koleginio ir profesinio išsilavinimo. Mažai pritraukiame užsienio jaunimo studijuoti Lietuvos aukštosiose mokyklose, vangiai perimame geriausią tarptautinę studijų patirtį.

12.4. Visais švietimo lygiais pernelyg silpnai išplėtota kokybės kultūra, mokyklų bendruomenės nėra aktyviai įsitraukusios į kokybės, įsivertinimo ir įrodymais grįstos vadybos kūrimo procesus kaip sprendimų siūlytojai ir priėmėjai. Todėl reikia plėtoti tokią kultūrą, kai tyrimai, vertinimai yra nukreipiami į tai, kad atsirastų įrodymais, patirtimi ir žinojimu grįsta lyderystė, nuolatinis tobulinimas ir aukštos kokybės siekis. Tokia lyderystė turėtų pasižymėti atsakomybe ir visų švietimo valdymo lygmenų įsitraukimu, visų švietimo dalyvių ir socialinių partnerių gebėjimų panaudojimu švietimo tikslui pasiekti.

12.5. Tarptautinės švietimo pasiekimų vertinimo asociacijos (angl. *International Association for the Evaluation of Educational Achievement*, toliau – IEA) tarptautinio skaitymo gebėjimų tyrimo (angl. *Progress in International Reading Literacy Study*, toliau – PIRLS) duomenimis, Lietuvos vaikų pradinio ugdymo skaitymo gebėjimų pasiekimai yra palyginti geri, tačiau pagrindinio ugdymo pakopoje, Ekonominio ir socialinio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (angl. *Organisation for Economic and Social Cooperation and Development*, toliau – OECD) tarptautinio penkiolikmečių tyrimo (angl. *Programme for International Student Assessment*, toliau – PISA) duomenimis, šių gebėjimų pasiekimai jau mažesni, negu Europos Sąjungos vidurkis. IEA tarptautinio matematikos ir gamtos mokslų tyrimo (angl. *Trends in International Mathematics and Science Study*, toliau – TIMSS) duomenimis, nuo Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo pradžios Lietuvoje užfiksuota didžiausia matematikos ir gamtos mokslų rezultatų pažanga, palyginti su kitomis šalimis, tačiau OECD šalių vidurkis, vertinant penkiolikmečių skaitymo gebėjimus, gamtamokslį, matematinį raštingumą (OECD PISA duomenys), yra

aukštesnis negu Lietuvos. Visuomenė yra susirūpinusi dėl per ankstyvo ir per stipraus mokinių mokymosi turinio individualizavimo, kuris gali trukdyti tolesniam mokymosi ar studijų pasirinkimui.

12.6. Iki šiol nepavyksta ugdymo proceso pakreipti, socialinių partnerių ir bendruomenių suburti esminėms kompetencijoms ugdyti. Vis dažniau susiduriama su motyvacijos mokytis stoka. Visuomenės pasitikėjimas švietimu yra gana geras (pastaruosius penkerius metus svyravo nuo 40 iki 50 procentų, <http://vilmorus.lt>), tačiau tai sudaro prielaidas ir dideliems lūkesčiams – norima, kad mokykla drauge su tėvais ugdytų kūrybiškus žmones, asmenybes, aktyvius Lietuvos valstybės piliečius, išmanančius valstybės ir kaimyninių šalių istoriją bei kultūrą, norinčius siekti naujų žinių ir tobulėti, gebančius prisiimti atsakomybę už save ir valstybę. Šie lūkesčiai daug labiau negu anksčiau yra susiję su išskirtiniais reikalavimais mokytojams, dėstytojams ir dėmesiu jiems. Jų kompetencija, asmeninės savybės, motyvacija, kūrybiškumas ir noras nuolat tobulėti, gebėjimas perimti gerąją praktiką yra pagrindinis Lietuvos švietimo sėkmės matas. Todėl būtina atrasti paskatų ir sąlygų kurtis reflektuojančių, kūrybingų ir profesionalių mokytojų ir dėstytojų bendruomenėms, ugdyti švietimo įstaigų vadovų, jų pavaduotojų ugdymui, ugdymą organizuojančių skyrių vedėjų ir kitų asmenų telkiančios ir pasidalytosios lyderystės gebėjimus. Svarbi parama jaunam, pradedančiam veiklą mokytojui ir dėstytojui sukuriant palankias sąlygas karjerai.

12.7. Globalizacijos amžiuje svarbu iš naujo persvarstyti savo tautinę tapatybę, suvokti, kas mus (įskaitant išvykstančiuosius iš Lietuvos ir atvykstančiuosius čia gyventi) vienija ir sieja su Lietuvos valstybe. Valstybės pažangos strategija „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“ švietimui kelia uždavinius stiprinti piliečių istorinę savimonę ir savigarbą skatinant įvairių rūšių kultūrinę ir meninę raišką, atnaujinant švietimo programas, sumaniai naudojant paveldo objektus ugdymo reikmėms. Svarbūs ir Lietuvos švietimo ryšiai su pasaulio lietuviais, lituanistinis ugdymas, tarpkultūrinis raštingumas, virtualus mokymas siekiant palaikyti jų tautinį tapatumą. Be to, svarbu deramai rūpintis migracijos įtaka švietimui, atvykstančių studentų, mokinių mokymui, didinti tarptautiškumą.

12.8. Nacionaliniu ir tarptautiniu mastu švietimo sistemai ir kiekvienai švietimo įstaigai keliami vis aukštesni kokybės standartai, vis labiau keliama profesinė mokytojų ir dėstytojų kompetencijos kartelė, nuolat didėja reikalavimai ugdymo, profesinio mokymo ir studijų aplinkai, aprūpinamai šiuolaikinėmis mokymo priemonėmis, informacinėmis komunikacinėmis technologijomis. Visam tam reikia atitinkamų investicijų. Todėl itin

svarbu išlaikyti Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (angl. *United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, UNESCO*) (<http://unesdoc.unesco.org/images/0012/001211/121147e.pdf>, p. 40), taip pat OECD (<http://www.oecd.org/edu/highlights.pdf>, p. 46; http://dx.doi.org/10.1787/eag_highlights-2012-en) rekomenduojamą ne mažesnę negu 6 procentų bendrojo vidaus produkto valstybės biudžeto dalį švietimui ir paisyti Europos Tarybos rekomendacijos dėl 2013 m. Lietuvos nacionalinės reformų programos, kurioje nurodoma didinti išlaidų dalį moksliniams tyrimams ir švietimui (http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/csr2013_lithuania_lt.pdf, p. 4). Pastaraisiais metais gerokai smukęs švietimo biudžetas turėtų būti atkurtas ir išlaikomas pagal pažangiausios švietimo kokybės šalių praktiką.

13. Strategijos tikslai:

13.1. pasiekti tokį pedagoginių bendruomenių lygį, kai jų daugumą sudaro apmąstantys, nuolat tobulėjantys ir rezultatyviai dirbantys profesionalūs mokytojai ir dėstytojai (toliau – pirmasis Strategijos tikslas);

13.2. įdiegti duomenų analize ir įsivertinimu grįstą švietimo kokybės kultūrą, užtikrinančią savivaldos, socialinės partnerystės ir vadovų lyderystės darną (toliau – antrasis Strategijos tikslas);

13.3. užtikrinant švietimo prieinamumą ir lygias galimybes, maksimaliai plėtojant vaikų ir jaunimo švietimo aprėptį, suteikti mokiniams, studentams ir jaunimui palankiausias galimybes išskleisti individualius gebėjimus ir tenkinti specialiuosius ugdymosi ir studijų poreikius (toliau – trečiasis Strategijos tikslas). Teikti veiksmingą pedagoginę ir psichologinę pagalbą mokiniams, patiriantiems mokymosi sunkumų;

13.4. garantuojant švietimo sistemos veiksmingumą, sukurti paskatų ir vienodų sąlygų mokytis visą gyvenimą sistemą, grįstą veiksminga pagalba atpažįstant save ir renkantis kelią veiklos pasaulyje. Derinti asmens pasirinkimą su valstybiniu planavimu (toliau – ketvirtasis Strategijos tikslas).

14. Pirmojo Strategijos tikslo pagrindimas:

14.1. Strategijos sėkmė priklausys nuo švietimo sistemos pajėgumo pritraukti dirbti gabiausias žmones, galinčius perteikti savo patirtį kitiems. 2012 m. į švietimo ir ugdymo universitetines studijas įstojo asmenys, kurių mažiausias stojamasis balas buvo 15,62 (Lietuvos aukštųjų mokyklų asociacijos bendrajam priėmimui organizuoti duomenys), o į populiariausias medicinos ir sveikatos studijų kryptis – 19,22. Tai rodo, kad gabiausieji ir darbščiausieji nepritraukiami dirbti į švietimo sritį.

14.2. Švietimo ir ugdymo studijų turinys kol kas neteikia plataus humanitarinio kultūrinio akiračio, kuris reikštų būsimų mokytojų kaip asmenybės ugdytojų erudiciją, lemtų jų prestižą visuomenėje ir skatintų gabiųjų pritraukimą. Toks kultūrinis išsilavinimas – esminė sąlyga mokytojams tapti veiksmingais Lietuvos kultūros tradicijos laidininkais ir aktyvių jos kūrėjų ugdytojais. Dar neturime sutelktos mokytojų bendruomenės, dar tik pradeda formotis mokyklų bendradarbiavimo tinklai, kuriuose būtų dalijamasi patirtimi ir bendradarbiaujama siekiant kokybės. 87,5 procento šalies mokytojų, ugdančių pagal bendrojo ugdymo programas, sudaro moterys. Visapusiškam vaikų ir jaunimo ugdymui trūksta teigiamų vyriškų pavyzdžių, o šią spragą galėtų užpildyti mokytojai vyrai.

15. Pirmajam Strategijos tikslui pasiekti numatomos veiklos kryptys (uždaviniai):

15.1. motyvuoti gabius jaunos žmones rinktis karjerą formaliojo ir neformaliojo švietimo įstaigose. Užtikrinti besimokančiųjų psichologinius poreikius atitinkančią lyčių dermę tarp mokytojų, dirbančių pagal bendrojo ugdymo programas;

15.2. išplėtoti aukštos kokybės, naujausias žinias integruojančias švietimo ir ugdymo kryptų studijas, kurios suteiktų absolventams platų kultūrinį akiratį ir galimybę mokytis kelis dalykus arba atlikti kelis pedagoginius vaidmenis;

15.3. stiprinti motyvaciją suteikiant galimybių mokytojams ir dėstytojams nuolat tobulinti kvalifikaciją plečiant kultūrinį akiratį, didinant šiuolaikinių technologijų išmanymą, orientuojantis į kūrybiškumo, pilietiškumo, lyderystės, verslumo ugdymą ir atrandant įvairesnę pedagoginių funkcijų spektrą. Sudaryti galimybę ilgai dirbantiems aktyviems mokytojams tobulinti kvalifikaciją aukštojoje mokykloje. Skatinti mokslininkus įsitraukti į bendrąjį ugdymą ir teikti naujausias žinias;

15.4. stimuliuoti nuolatinę pozityvios patirties perėmimą ir dalijimąsi tarp dėstytojų bei formaliojo ir neformaliojo švietimo mokytojų, skatinti mokytojų ir dėstytojų judumą šalyje ir tarptautiniu mastu bei kitas keitimosi švietimo idėjomis formas;

15.5. stiprinti visuomenės pasitikėjimą švietimo sistema, mokytojais ir dėstytojais bei jų pasitikėjimą savimi tikrų sėkmės istorijų sklaida ir akademinio sąžiningumo skatinimu.

16. Antrojo Strategijos tikslo pagrindimas:

16.1. Švietimo vadyba turi tapti racialesnė ir labiau bendruomeninė. Pastaruoju metu nemažai padaryta mažinant mokyklų reguliavimą teisės aktais, suteikiant mokykloms daugiau savarankiškumo (autonomijos) priimti įvairius sprendimus. Tačiau bendra teisės aktų bazė išlieka gana didelė, bendrojo ugdymo mokyklose dėl ilgai

vyravusių griežtų valdymo reikalavimų ir kontrolės stokojama pasitikėjimo savimi, linkstama apsidrausti. Menkai bendradarbiaujama į mokyklų bendruomenes įtraukiant mokinius, tėvus, socialinius partnerius, nepasikliaujama visuomenės užsakymu, daugiau orientuojamasi į aukštesnės vadovybės pavedimus. Tai neleidžia mokyklose sukurti solidarios bendruomeninės elgsenos įgūdžių, neformuoja priklausymo bendruomenei, tautai tapatybės, atsakomybės už tautos kultūros ir valstybės gyvavimą. Visa tai slopina kūrybiškumą įgyvendinant naujas idėjas, atsakomybės prisiėmimą, lyderystę ir dinamiškesnio savarankiško kokybės gerinimo galimybes. Mažai skiriama finansinės paramos savarankiškai tobulėti pasiryžusioms mokykloms ir savivaldybių administracijų švietimo tobulinimo projektams, neveiksmingos kitos bendruomenių ir vadovų pastangų pripažinimo bei skatinimo priemonės, stokojama finansavimo lankstumo. Nesukurtos mokyklų ir jų savininko teisės ir pareigos įgyvendinančių institucijų, dalyvių susirinkimų (savininkų) atskaitomybės bendruomenei formos.

16.2. Per pastarąjį dešimtmetį išpuoselėta švietimo duomenų surinkimo kultūra, tačiau dėl įgūdžių stokos ir ne itin aukštos vadybinės kultūros menkai ja naudojamosi. Mažai užsakoma tyrimų, skirtų bendrosios švietimo politikos krypties pagrindimui nustatyti, vyrauja į konkrečias siauros srities problemas nukreipti tyrimai. Tik dalyje švietimo sričių yra patikimo rezultatų matavimo tyrimų. Tyrimų išvadomis menkai naudojamosi priimant praktinius sprendimus dėl formaliojo, neformaliojo švietimo, savišvietos ir švietimo įstaigų veiklos gerinimo. Visuomenė per mažai įtraukiama į švietimo kaitos gairių ir konkrečių naujovių svarstymą, nėra nuolatinio dialogo tradicijos ir mechanizmų, neišplėtos viešosios konsultacijos ir visuomeniniai susitarimai dėl permainų krypčių ir jų įgyvendinimo modelių.

16.3. Gebėjimų vertinimo sandara neatitinka mokymosi visą gyvenimą realijų ir neskatina nuosekliai kaupti kompetencijų, nėra adekvati dalies kompetencijų savasčiai, netampa saviugdosa ir savikontrolės priemone.

16.4. Visuomenė mažai žino apie naujausius ugdymo tikslus, siekiamas išugdyti kompetencijas, įteisintas oficialiuose dokumentuose, nes silpnai įtraukiama į jų formavimą. Vyrauja nuomonė, kad reikalingų kompetencijų, ypač susietų su kūrybiškumu, technologiniais praktiniais žinių pritaikymo gebėjimais, bendravimu, verslumu, organizuotumu ir kita, neugdoma arba neišugdoma, nes nesama šių kompetencijų įvertinimo ir pripažinimo mechanizmų.

17. Antrajam Strategijos tikslui pasiekti numatomos veiklos kryptys (uždaviniai):

17.1. tobulinti švietimo reguliavimą atveriant kelius institucijų organizacinei įvairovei, orientuojantis į subsidiarumo ir socialinės bendrystės principus, suteikti daugiau teisių ir atsakomybės mokyklų savininko teises ir pareigas įgyvendinančioms institucijoms, dalyvių susirinkimams (savininkams) ir pačioms mokykloms. Siekti, kad didėtų parama švietimui privačiomis lėšomis, nemažinant skiriamų valstybės biudžeto lėšų. Stiprinti universitetų autonomiją. Numatyti ir įteisinti mokyklų administravimo struktūrų įvairovę, atsižvelgiant į individualias tos mokyklos aplinkybes. Suformuoti mokyklų savininko teises ir pareigas įgyvendinančių institucijų, dalyvių susirinkimų (savininkų) ir mokyklų atskaitomybės visuomenei ir besimokantiems mechanizmus, greta žinių (kiekybinių) išryškinančius kompetencijos (kokybinius) pasiekimus, numatyti metinės pažangos, kurios centre būtų ugdomųjų pasiekimai, skelbimą. Skatinti visuomenę reikšti nuomonę apie švietimo kokybę ir daryti jai poveikį;

17.2. mokyklų tiksluose ir švietimo sistemos struktūroje derinti lygių galimybių visiems teikimą ir siekį skatinti asmenis bei organizacijas orientuoti į aukščiausius rezultatus. Skatinti švietimo turinio įvairovę atveriant daugiau erdvės mokinių, tėvų ir socialinių partnerių iniciatyvoms. Kartu siekti, kad besimokančiųjų įgyjamos kompetencijos sudarytų sąlygas jiems būti visaverčiais sparčiai besikeičiančios visuomenės piliečiais. Visais švietimo lygiais pradėti taikyti kriterinį kaupiamąjį vertinimą kaip besimokančiojo pasiekimų savikontrolės būdą;

17.3. kokybės valdymo savireguliacijos diegimu ir personalo pastangomis organizacijos tikslams pasiekti stiprinti veiklos ir teikiamo švietimo kokybę. Užtikrinti, kad institucijos naudotųsi visomis integruotų informacinių valdymo sistemų galimybėmis;

17.4. sustiprinti esamos padėties vertinimo ir rengiamų sprendimų poveikio išankstinio vertinimo gebėjimus ir kokybę. Organizuoti tyrimais ir naujausiomis žiniomis pagrįstus susitarimus dėl bendrųjų švietimo rezultatų kokybės turinio.

18. Trečiojo Strategijos tikslo pagrindimas:

18.1. Anksti iš švietimo sistemos pasitraukia mažiau kaip 9 procentai Lietuvos jaunimo (esame geriausiųjų Europos Sąjungos valstybių narių dešimtuose, <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/>; <http://www.svis.smm.lt>; <http://www.stat.gov.lt>), tačiau Lietuvos mokyklų nelankančių vaikų skaičius kelia nerimą. Dalis tėvų ir mokinių nepatenkinti mokykloje vyraujančiu ugdymo stiliumi ir pageidauja švietimo sistemoje daugiau alternatyvų, nukreiptų į individualių gebėjimų ugdymą ir asmenybės tobulėjimą. Tai aktualu tiek kaimo vietovių, tiek miesto vaikams, socialinės atskirties rizikos grupėms, emigrantams, specialiųjų ugdymosi poreikių turintiems vaikams, kurie sunkiai integruojasi

į bendrą besimokančiųjų srautą ir lieka anapus daugelio visuomeninių procesų. Vien formaliojo ugdymo turiniu nesuteikiama pakankamai galimybių saviraiškai, lyderystei realizuoti, charakteriui ir tapatybei sukurti, tautinei savimonei atsirasti, kultūros kūrėjo vaidmeniui įsisąmoninti, kūrybos laisvei ir kūrybiškumui skleisti, gamtos pažinimui ir verslumui ugdyti. Kultūrinės saviraiškos poreikis šiuo metu sukuria didžiulį spaudimą formaliajam švietimui, kuris dažnai nepajėgus atliepti visų poreikių ir lūkesčių nesukurdamas formaliojo turinio perkrovos pavojaus.

18.2. Net gabūs vaikai kartais neranda priimtinos mokymosi formos. Tai aktualizuoja įtraukties į švietimą ir alternatyvių mokymosi galimybių, ypač socializacijos, asmenybinio, kultūrinio ugdymo tikslais, uždavinius. Į neformalųjį švietimą menkai įtraukiami arba neįsitraukia muziejai, bibliotekos, kitos kultūros, meno įstaigos ir kiti potencialūs neformaliojo švietimo teikėjai, pernelyg menkas dėmesys kreipiamas į esamų ir potencialių neformaliojo švietimo teikėjų pedagoginę kvalifikaciją. Vaikai turi per mažai galimybių naudotis instituciniu ikimokykliniu ugdymu. Neišplėtotos neformalaus akademinio bendravimo bei lavinimosi formos ir infrastruktūra (studijų miesteliai).

18.3. Daliai visuomenės yra aktuali švietimo prieinamumo (ypač aukštojo mokslo) problema. Lietuva pagal mokančiųjų už studijas studijų kainų dydį, agentūros „Eurydice“ (angl. *Network on education systems and policy in Europe*, <http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice>) duomenimis, 2011 m. užėmė antrąją vietą tarp Europos Sąjungos valstybių narių. Dalis jaunimo negali lankyti neformaliojo švietimo mokyklų dėl lėšų stokos. Dėl lėšų stygiaus menkai išplėtotas suaugusiųjų švietimas.

18.4. Mažėjant bendrojo ugdymo mokyklų skaičiui kaimo vietovėse, kaimo gyventojai susiduria su sudėtingomis bendrojo ugdymo ir neformaliojo švietimo prieinamumo galimybėmis, reikalaujančiomis didesnių finansinių ir laiko sąnaudų.

19. Trečiajam Strategijos tikslui pasiekti numatomos veiklos kryptys (uždaviniai):

19.1. plėsti mokymosi pasirinkimo galimybes ir didinti prieinamumą per švietimo įstaigų finansavimo modelį „pinigai paskui mokini“, derinant šį modelį su valstybės regionine politika, valstybės planavimu ir valstybės užsakymu. Sukurti finansinius mechanizmus švietimo sistemos aprėpčiai regionuose didinti. Stiprinti Valstybinio studijų fondo veiklą teikiant paskolas studijoms;

19.2. turtinti mokymosi, praktinio taikymo aplinką mokyklose, plėsti neformaliojo švietimo mokyklų spektrą ir visų mokyklų veiklos įvairovę, ypač kultūrinės saviraiškos, lyderystės, kūrybingumo, verslumo, profesinių gebėjimų ugdymo galimybes, paramą savanorystės iniciatyvoms, kartu organizuojant nuolatinį dialogą dėl plėtros prioritetų.

Rūpintis socialiniu, emociniu, lytiniu ir tarpkultūriniu ugdymu. Mokyklose diegti sisteminius pokyčius, lemiančius patyčių, prekybos žmonėmis ir smurto, alkoholio ir tabako vartojimo mažinimą, kad būtų užtikrinamas mokyklos bendruomenės psichologinis saugumas;

19.3. užtikrinti naudojimosi švietimu pirmenybę socialinės atskirties, prekybos žmonėmis aukoms ir rizikos bei specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių asmenų grupėms, siekiant socialinės atskirties įveikos ir gabių asmenų ugdymo dermės. Sukurti veiksmingą socialinės paramos sistemą socialiai remtiniams švietimo sistemos dalyviams. Stiprinti Švietimo ir mokslo ministerijos ir savivaldybių administracijos vaidmenį koordinuojant specialųjį ugdymą, teikti kokybišką metodinę pagalbą specialiojo ugdymo specialistams. Kaimo mokyklų ir tautinių mažumų kalbomis mokymą vykdančių mokyklų tinklo pertvarką įgyvendinti atsižvelgiant į bendruomenių, ypač vaikų, interesus, laikantis mokyklų efektyvumo ir socialinės atskirties mažinimo principo. Užtikrinti tautinės, pilietinės Lietuvos tapatybės stiprinimą, lietuvių kalbos, tautinių mažumų gimtųjų kalbų mokymo ir ugdymo tautinių mažumų kalba kokybę, Lietuvos kultūros puoselejimą ir tęstinumą;

19.4. plėtoti formaliojo ir neformaliojo švietimo integralumą ir tarpusavio papildomumą, diegti atvirus ir lanksčius mokymosi būdus. Prireikus sudaryti savarankiško mokymosi galimybę;

19.5. užtikrinti lietuviškosios ir Lietuvos tapatybės ir kultūros ugdymą.

20. Ketvirtojo Strategijos tikslo pagrindimas:

20.1. Nedarbas ir emigracija meta iššūkį švietimui operatyviau reaguoti į pokyčius darbo rinkoje, padėti žmonėms greičiau susiorientuoti, atpažinti savo privalumus ir jais pasinaudoti ieškant darbo, gebėti savarankiškai valdyti karjerą, rinktis perspektyvesnes karjeros kryptis, savarankiškai kurti verslą ir savo darbo vietą. Švietimas turi atverti ir siūlyti įvairias mokymosi galimybes, padedančias žmogui tobulinti gebėjimus remiantis kvalifikacijomis ir visapusišku savęs tobulinimu, įgyjant pasitikėjimo savo jėgomis, atsakomybės už save, bendruomenę, valstybę ir aplinką. Be šių pastangų, tikėtina, kad žmonės nepasitikės švietimu, nusivils savimi, valstybe, silpnės asmenų ryšys su ja, o tai destruktiviai veiks asmens savimonę ir tapatybę, skatins emigruoti. Valstybė privalo suteikti žmogui kitą galimybę savoje šalyje, padėti rasti naują vietą sociume ir išmokti naujų vaidmenų, įgyti naujų kompetencijų. Švietimas turi tapti suaugusiųjų keliu į bendruomeninį, socialinį, pilietinį, kultūrinį, ekonominį gyvenimą ir pirmąją pagalbą priėjus aklavietę, kilus atskirties pavojams.

20.2. Lietuvos suaugę gyventojai (25–64 metų) pastaruoju metu vis aktyviau mokosi lavindami tiek profesinius, tiek asmeninius gebėjimus, bet suaugusiųjų švietimo sritis tebelieka nepakankamai išplėtota, atsilieka nuo kitų švietimo sričių. Nuolatinis suaugusiųjų mokymasis vis dar nėra populiarus. Stokojame įstaigų, kurias galėtume vadinti mokymosi visą gyvenimą mokyklomis, traukiančių dėmesį ir žinomų kaip vietos, į kurias galima ateiti ir nuolat gauti švietimo pagalbą. Mokymosi visą gyvenimą institucinė sandara labiau orientuota į formaliojo švietimo teikimą. Fragmentiškas neformaliojo suaugusiųjų švietimo finansavimas, tarpinstitucinio koordinavimo stoka, lanksčių, vartotojų poreikius atitinkančių suaugusiųjų neformaliojo švietimo programų trūkumas įvairių lygių švietimo įstaigose, įvairiais būdais įgytų kompetencijų formalizavimo galimybių, suaugusiųjų mokymosi motyvacijos stoka stabdo šalies pažangą ir gebėjimus reaguoti į sumanios visuomenės kūrimo iššūkius.

20.3. Neformaliojo švietimo būdu arba darbo vietoje įgyta patirtis ir kompetencijos dažnai neturi savo formalios išraiškos, todėl nepripažįstamos darbdavių – nėra galimybių jas parodyti ieškant darbo.

20.4. Suaugusiųjų mokymasis turi pereiti prie mokymosi rezultatais grindžiamos politikos, kurioje pagrindinis vaidmuo tektų besimokančiajam, nepaisant jo mokymosi formos ar amžiaus: darbe, namie, bendruomenėje, savarankiškai ar švietimo įstaigoje, ir kuri suteiktų jam naujų ekonominio konkurencingumo, socialinio saugumo ir gyvenimo kokybės galimybių.

21. Ketvirtajam Strategijos tikslui pasiekti numatomos veiklos kryptys (uždaviniai):

21.1. skatinti mokymosi visą gyvenimą įvairovę pagal ūkio ir visuomenės poreikį ir veiklos rūšių tęstinumo pajėgumus ir kurti lanksčią prieinamumo sistemą, užtikrinti mokymo kokybę, stiprinti kultūros įstaigų, verslo galimybes dalyvauti mokymosi visą gyvenimą procese;

21.2. organizuoti edukacinę pilietinę veiklą, asmenybės saviugdą visoje šalyje, plėtoti įvairias jos organizacines formas, skatinti mokinius ir studentus vienijančių vietinių ir nacionalinių organizacijų stiprėjimą;

21.3. stiprinti motyvaciją mokytis, susiejant mokymąsi visą gyvenimą su besimokančiųjų pasirinkimais, sukuriant finansinės paramos sistemą. Plėtoti mokymosi visą gyvenimą ir darbo patirties integralumą, ypač per praktiką, stažuotes, profesinį mokymą, diegiant pameistrystės formą. Sukurti ir pradėti taikyti įvairiais mokymosi būdais įgytų kompetencijų vertinimo ir pripažinimo sistemą;

21.4. sudaryti sąlygas asmenims savarankiškai valdyti karjerą, teikiant individualizuotą įvairių formų pagalbą realioje ir virtualioje aplinkoje, plečiant tam reikalingus gebėjimus ir galimybes, ugdant svarbias kompetencijas, formuojant gyvenimo kelio (karjeros) rinkimosi sąmoningumą ir ugdymosi tęstinumą. Inicijuoti ir remti kokybišką studijų programų, profesijų, ypač perspektyviausių, populiarinimą;

21.5. sukurti darnią suaugusiųjų švietimo sistemą, apimančią neformaliojo suaugusiųjų finansavimo mechanizmą, tarpinstitucinį koordinavimą, informavimą ir konsultavimą, neformaliojo mokymosi kokybės užtikrinimą ir neformaliai įgytų kompetencijų pripažinimą.

22. Strategijos tikslų ir veiklos kryptių įgyvendinimas vyks lygiagrečiai su švietimo turinio ir ugdymo proceso kaita. Siekiant švietimo sistemą orientuoti į kūrybiškumo, šiuolaikinių technologijų išmanymo, verslumo, pilietiškumo ir lyderystės ugdymą, visais švietimo lygiais bus sukurtos kūrybiškumui, ieškojimui ir tobulėjimui atviros mokymosi programos. Švietimo sėkmė bus matuojama asmenybės kaitą atskleidžiančiais mokymosi rezultatais, plačiai pasitelkiant įsivertinimą.

23. Lituanistinį švietimą numatoma įtvirtinti kaip humanistinio ugdymo – bendrųjų kultūrinių kompetencijų lavinimo, kūrybingo asmens ir visuomenės ugdymo – pagrindą. Numatoma užtikrinti humanitarinio išsilavinimo pagrindus visose Lietuvos aukštosiose mokyklose.

24. Stiprinant ryšius su pasaulio lietuvių bendruomenėmis ir siekiant palaikyti jų tautinę tapatybę, bus toliau puoselėjamas lituanistinis švietimas, virtualus mokymas. Taip pat bus siekiama pritraukti daugiau atvykstančių studentų, mokinių mokytis Lietuvos švietimo įstaigose, ypač aukštosiose mokyklose.

III. STRATEGIJOS ĮGYVENDINIMAS IR ATSAKOMYBĖ

25. Strategija, kaip ilgos trukmės planavimo dokumentas, numato švietimo politikos prioritetines kryptis: didinti mokytojų ir dėstytojų profesionalumą; puoselėti duomenų analize ir įsivertinimu grįstą švietimo kokybės kultūrą; plėtoti švietimo prieinamumą ir lygias galimybes; skatinti mokymąsi visą gyvenimą. Švietimo tobulinimas apima horizontalius procesus, pasireiškiančius keliose valstybės valdymo srityse. Įgyvendinant Strategiją, dalyvaus Švietimo ir mokslo ministerija, kitos valstybės institucijos, savivaldybės, nevyriausybinės organizacijos, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys. Strategijos tikslai ir uždaviniai bus įgyvendinami vadovaujantis Nacionalinės pažangos

programa ir kitais vidutinės trukmės dokumentais. Konkrečias priemones Strategijos tikslams ir uždaviniams pasiekti kiekviena įgyvendinanti institucija numatys savo strateginės veiklos planuose. Strategijos įgyvendinimą koordinuos Švietimo ir mokslo ministerija.

26. Strategijos įgyvendinimo priežiūrą atliks Lietuvos Respublikos Seimas (2017 m. numatomas Strategijos pusiaukelės įvertinimas), Lietuvos švietimo taryba (kasmetė analizė) ir Švietimo ir mokslo ministerija (nuolatinė stebėseną).

27. Švietimo ir mokslo ministerija, bendradarbiaudama su švietimo bendruomenės socialiniais partneriais, sukviets atvirą Strategijos įgyvendinimo forumą, kuriame bus diskutuojama dėl švietimo politikos kaitos kryptių įgyvendinimo kokybės, ugdymo turinio tobulinimo, siūlomi būdai, kaip geriau galėtų bendradarbiauti mokytojai ir mokslininkai, dėstytojai ir darbdaviai, kitos visuomenės grupės, nustatydamos artimiausius švietimo permainų prioritetus ir tobulindamos švietimo turinį.

28. Strategijai įgyvendinti prioritetiškai nukreipiami Švietimo ir mokslo ministerijai skiriami valstybės biudžeto asignavimai (įskaitant Europos Sąjungos paramą, išskyrus asignavimus moksliniams tyrimams ir eksperimentinei plėtrai), panaudojami kitų asignavimų valdytojų ištekliai, pritraukiamos fizinių ir kitų juridinių asmenų lėšos. Informacija apie skiriamas lėšas, jų skyrimo kriterijus ir sąlygas turi būti aiški, vieša ir prieinama visuomenei.

29. Strategija siekiama solidarios, veiklios ir besimokančios visuomenės, todėl visi suinteresuoti fiziniai ir juridiniai asmenys, kitos organizacijos ir jų padaliniai, visuomenės grupės ir asociacijos laikytini Strategijos įgyvendintojais, o jų bendradarbiavimą koordinuoja Švietimo ir mokslo ministerija.

Valstybinės švietimo 2013–2022 metų
strategijos
priedas

STRATEGIJOS ĮGYVENDINIMO VERTINIMO RODIKLIAI IR SIEKINIAI

Eil. Nr.	Tikslai	Vertinimo rodiklis, matavimo vienetas (duomenų šaltinis)	Būklė, proc. (metai)	Siekiny 2017 m.	Siekiny 2022 m.
1.	PAGRINDINIS STRATEGINIS TIKSLAS – paversti Lietuvos švietimą tvariu pagrindu valstybės gerovės kėlimui, veržliam ir savarankiškam žmogui, atsakingai ir solidariai kuriančiam savo, valstybės ir pasaulio ateitį.	Mokinių, atitinkančių bent 3 (iš 6) tarptautinio penkiolikmečių mokymosi pasiekimų tyrimo PISA lygį, dalis (OECD) ¹		Vidutiniškai ne mažiau kaip 50	Vidutiniškai ne mažiau kaip 54
		skaitymo raštingumas	45,6	47	49
		matematinis raštingumas	47,7	49	51
		gamtamokslinis raštingumas	54,1	55	56
			(2009 m.)		
2.		Mokinių, nepasiekiančių 2 (iš 6) tarptautinio penkiolikmečių mokymosi pasiekimų tyrimo PISA lygio, dalis (OECD)		Vidutiniškai ne daugiau kaip 20	Vidutiniškai ne daugiau kaip 15
		skaitymo raštingumas	24,3	22	19
		matematinis raštingumas	26,3	24	20
		gamtamokslinis raštingumas	17,0	15	14
			(2009 m.)		
3.		Pilietinės galios indeksas (Pilietinės visuomenės institutas)	35,0	40,0	45
			(2012 m.)		
4.		Lietuvos aukštųjų mokyklų, patenkančių į akademinio pasaulio universitetų reitingo (angl. <i>Academic Ranking of World Universities, ARWU</i>) 500-ą, skaičius	0	1	1
			(2013 m.)		
5.		Iš Bolonijos proceso regiono atvykstančių ir į ten išvykstančių laikinai studijuoti studentų skaičiaus santykis Lietuvai (Eurostatas – Europos Sąjungos statistikos tarnyba)	0,09	0,3	0,6
			(2009 m.)		
6.		20–24 metų asmenų, turinčių bent vidurinę išsilavinimą, dalis (Eurostatas)	89,3	90	90
			(2012 m.)		

Eil. Nr.	Tikslai	Vertinimo rodiklis, matavimo vienetas (duomenų šaltinis)	Būklė, proc. (metai)	Siekiny 2017 m.	Siekiny 2022 m.
7.		30–34 metų asmenų, turinčių aukštąjį ar jam prilygintą išsilavinimą, dalis (Eurostatas)	48,7 (2012 m.)	ne mažiau kaip 48,7	ne mažiau kaip 48,7
8.		Įsidarbinančių 25–64 metų asmenų dalis (Eurostatas)	11,1 (2012 m.)	13	16
9.		Nacionalinės išlaidos švietimui kaip bendrojo vidaus produkto (BVP) dalis (Eurostatas)	5,38 (2010 m.)	5,8	6
10.	1. Pasiiekti tokį pedagoginių bendruomenių lygį, kai jų daugumą sudaro apmąstantys, nuolat tobulėjantys ir rezultatyviai dirbantys profesionalūs mokytojai ir dėstytojai.	Įstojusiųjų į švietimo ir ugdymo krypčių grupės programos universitetuose minimalaus konkursinio balo ir įstojusiųjų į tais metais populiariausios grupės programos skirtumas (LAMA BPO)	18,7 (2012 m.)	12	10
11.		Vyrų mokytojų, dirbančių pagal pagrindinio ir vidurinio ugdymo programas, dalis (Švietimo valdymo informacinė sistema, ŠVIS)	16 (2012 m.)	17	20
12.		Mokytojų, kurie per pastaruosius 5 metus mokėsi bent vieno mėnesio arba 6 kreditų apimtimi, dalis, proc. (ŠVIS)	Nėra duomenų	16	20
13.		Mokytojų, patenkintų savo darbu, indeksas ² , balais (nuo 0 iki 4 balų sistema) (OECD TALIS (tarptautinis mokymo ir mokymosi tyrimas, angl. <i>Teaching and Learning International Survey</i>) tyrimas)	3,02 (2008 m.)	3,06	3,1
14.		30–49 metų amžiaus mokytojų ir dėstytojų dalis (ŠVIS, Lietuvos statistikos departamentas)	51,8 (2012 m.)	55	60
15.		2. Įdiegti duomenų analize ir įsivertinimu grįstą švietimo kokybės kultūrą, užtikrinančią savivaldos, socialinės partnerystės ir vadovų lyderystės darną.	Savarankiškos ³ mokyklos statusą turinčių mokyklų dalis (ŠVIS)	0 (duomenys neperkelti)	5
16.	Pažangos ataskaitas paskelbusių mokyklų dalis (ŠVIS)		1,3 (2011 m.)	50	100
17.	Švietimo pažangos ataskaitas paskelbusių savivaldybių dalis (ŠVIS)		0 (2011 m.)	50	100
18.	Studijų programų, akredituotų maksimaliam laikotarpiui, dalis nuo visų akredituotų programų (Studijų kokybės vertinimo centras, (SKVC))		47 (2011 m.)	60	80
19.	Universitetų ir verslo bendradarbiavimas, vieta Europos Sąjungoje (Pasaulio ekonomikos forumas)		13 (2012 m.)	12	11

Eil. Nr.	Tikslai	Vertinimo rodiklis, matavimo vienetas (duomenų šaltinis)	Būklė, proc. (metai)	Siekinys 2017 m.	Siekinys 2022 m.
20.		Privačios išlaidos švietimui kaip BVP dalis (Eurostatas)	0,69 (2010 m.)	0,8	0,9
21.	3. Užtikrinant švietimo prieinamumą ir lygias galimybes, maksimaliai plėtojant vaikų ir jaunimo švietimo aprėptį, suteikti mokiniams, studentams ir jaunimui palankiausias galimybes išskleisti individualius gebėjimus ir tenkinti specialiuosius ugdymosi ir studijų poreikius.	Švietimo įstaigas lankančių 4–6 metų vaikų dalis (Eurostatas)	84,2 (2011 m.) ⁴	90	95
22.		18–24 metų asmenų be vidurinio išsilavinimo ir nelankančių mokyklos dalis (10 metų vidurkis) (Lietuvos statistikos departamentas)	9,1 (2002–2011 m.) ⁵	8,9	8
23.		Paraiškų ir paskolų, suteiktų per Valstybinį studijų fondą, santykis	0,85 (2012 m.)	0,9	0,99
24.		Neformaliojo švietimo galimybėmis mokykloje ir kitur pasinaudojančių vaikų dalis (ŠVIS)	27,4 (2012 m.)	60 ⁶	100
25.		Vaikų, kurie mokosi specialiosiose mokyklose, dalis (ŠVIS)	1,1 (2012 m.)	0,8	0,5
26.		Per 2 mėnesius nė karto patyčių nepatyrusių mokinių dalis (Švietimo ir mokslo ministerijos užsakomasis tyrimas)	44,6 (2011 m.)	50	70
27.		7–16 metų amžiaus asmenų, gyvenančių kaimo vietovėse, skaičius vienai kaimo mokyklai (ŠVIS, Lietuvos statistikos departamentas) ⁷	206,3 (2012 m.)	206	206
28.	4. Garantuojant švietimo sistemos veiksmingumą, sukurti paskatų ir vienodų sąlygų mokytis visą gyvenimą pagalba atpažįstant save ir renkantis kelią veiklos pasaulyje. Derinti asmens pasirinkimą su valstybiniu planavimu.	Mokymosi visą gyvenimą lygis 25–64 metų amžiaus grupėje (Lietuvos statistikos departamentas)	5,2 (2012 m.)	8	12
29.		25–34 metų asmenų, kurie mokosi pagal formaliojo švietimo programas, dalis (Eurostatas)	6,9 (2011 m.)	7,5	8,5
30.		Asmenų, vidurinį išsilavinimą įgyjančių profesinėse mokyklose, dalis (Eurostatas)	28,4	33	35
31.		Pripažintų kvalifikacijų skaičius per metus 10 000 gyventojų (ŠVIS)	Nėra duomenų	5	10

¹ OECD (angl. *Organisation for Economic and Social Cooperation and Development*) – Ekonominio ir socialinio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija. PISA (angl. *Programme for International Student Assessment*) – tarptautinis penkiolikmečių tyrimas.

² Mokytojų pasitenkinimo darbu indeksą skaičiuoja OECD TALIS. Indeksas gali svyruoti nuo 0 iki 4. Pagal šį rodiklį Lietuva yra viena iš 5 paskutinių šalių.

³ Mokyklos, savarankiškai valdančios išteklius, dirbančios pagal atsakomybės ir atskaitomybės visuomenei principus. Įstatymų leidėjas, nepaneigdamas šių mokyklų autonomijos principų, gali nustatyti jų organizacinės ir valdymo struktūrų pagrindus.

⁴ Kaimo vietovėse – 40,1 procento (2012 m. – ŠVIS, Lietuvos statistikos departamentas (Eurostato duomenų nėra).

⁵ Kaimo vietovėse – 11,7 procento (2012 m. – ŠVIS, Lietuvos statistikos departamentas).

⁶ Kiekvienoje savivaldybėje ne mažiau kaip 60 procentų neformaliojo švietimo galimybėmis mokykloje ir kitur pasinaudojančių vaikų dalis.

⁷ Mieste – 270,4 (2012 m. – ŠVIS, Lietuvos statistikos departamentas)